

“मीठे बच्चे— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्भेर एक-अर्कासँग रूहानी प्रेम राख, सतोप्रधान बन्नु छ भने कसैको कमी कमजोरी नदेख ।”

प्रश्नः— कुन आधारमा बाबासँग पदमको वर्सा लिन सक्छौ ?

उत्तरः— बाबासँग पदमको वर्सा लिनको लागि यादको यात्रामा रहनु छ । एक बाबा सिवाय अरू सबै कुराहरू भुल्दै जाऊ । फलानोले यस्तो गर्छ, त्यो यस्तो छ... यी कुराहरूमा समय खेर नफाल । गन्तव्य उच्च छ त्यसैले सदा सतोप्रधान बन्ने लक्ष्य रहनुपर्छ । बाबाको प्रेममा डुबिराख, आफ्नो सूक्ष्म चेकिङ्ग गरिराख तब पूरा वर्सा लिन सक्छौ ।

ओम् शान्ति । अब तिमी बच्चाहरू जो बसेका छौ, उनलाई यो थाहा छ कि बेहदका बाबाले फेरि सतोप्रधान बनाइरहनुभएको छ, मूल युक्ति यही बताइरहनुभएको छ— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्भ । तिम्रो आपसमा धेरै-धेरै रूहानी प्रेम हुनुपर्छ— यही मुख्य शिक्षा दिनुहुन्छ । पहिले तिम्रो थियो, अहिले छैन । मूलवतनमा त प्रेमको कुरा रहँदैन । बेहदका बाबा आएर शिक्षा दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आजभोलि गर्दा गर्दै समय बित्दै गइरहेको छ । दिन, महिना, वर्ष बित्दै गइरहेको छ । बाबाले बताउनुभएको छ— तिमी यी लक्ष्मी-नारायण समान थियौ, कसले तिमीलाई यस्तो बनाएको थियो ? बाबाले । तिमी तल कसरी भरेका हो, यो पनि बाबाले बताउनुभएको छ । माथिदेखि लिएर तल उत्रदा-उत्रदा समय बित्दै गइरहेको छ । त्यो दिन गयो, महिना गयो, वर्ष गयो, समय गयो । तिमी जान्दछौ— पहिले-पहिले हामी सतोप्रधान थियौ । हाम्रो आपसमा धेरै प्रेम (लव) थियो । बाबाले तिमी सबै भाइहरूलाई शिक्षा दिनुभएको छ, तिमी भाइ-भाइहरूको आपसमा धेरै प्रेम हुनुपर्छ । म तिम्रो पिता हुँ । कति प्यारले म तिमीलाई सम्हाल्छु । तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाइदिन्छु । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) हो नै सतोप्रधान बनाउने । सम्भन्छौ— जति-जति हामी सतोप्रधान बन्दै जानेछौ, उति खुशी पनि आउँदै जानेछ । हामी सतोप्रधान थियौ । हामी भाइ-भाइ आपसमा धेरै प्रेमले रहन्थ्यौ । अब बाबाद्वारा हामीलाई थाहा भएको छ, हामी देवताहरू आपसमा धेरै प्रेमसँग रहन्थ्यौ । यी देवताहरूको र स्वर्ग (हेविन)को धेरै महिमा छ । तिमी पनि स्वर्गको वासिन्दा थियौ । फेरि आजभोलि गर्दा-गर्दै तल आउँदै गयौ । एक गतेदेखि लिएर आज आएर ५ हजार वर्षमा बाँकी केही वर्ष मात्रै रहेको छ । शुरुदेखि लिएर तिमी कस्तो पार्ट बजाउँदै आयौ, त्यो सबै बुद्धिमा छ । अब देह-अभिमान भएको कारण एक अर्कामा त्यो प्यार छैन । एक अर्काको कमी कमजोरी निकालिरहन्छन् । फलाना यस्तो छ... जब देही-अभिमानी थियौ तब यस्तो कसैको कमी कमजोरी निकाल्दैनथ्यौ । आपसमा धेरै प्रेम थियो । अब फेरि त्यही अवस्था धारण गर्नु छ । यहाँ त एक अर्कालाई त्यस दृष्टि (देह अभिमान) ले हेरे भने आपसमा लडाईं भगडा गर्छन् । फेरि यो बन्द कसरी हुन्छ ? यो पनि बाबा सम्भाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमी नै सतोप्रधान पूज्य देवी देवता थियौ । फेरि विस्तारै विस्तारै तल गिर्दै तिमी तमोप्रधान बनेका हो । तिमी कति मीठो थियौ । अब फेरि यस्तै मीठो बन । तिमी सुखदायी थियौ, अब दुःखदायी बनेका छौ । रावण राज्यमा एक अर्कालाई दुःख दिन काम कटारी चलाउन लागेका हो । जब सतोप्रधान थियौ तब काम कटारी चलाउँदैनथ्यौ । यी ५ विकार तिम्रा कति ठूला शत्रु हुन् । यो हो नै विकारी दुनियाँ । यो पनि तिमी जान्दछौ— राम राज्य कसलाई भनिन्छ र रावण राज्य कसलाई भनिन्छ । आजभोलि गर्दा गर्दै सत्ययुग, त्रेता, द्वापर पूरा भयो । अब कलियुग पनि पूरा हुनेवाला छ । तिमी नै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्यौ । तिम्रो रूहानी खुशी गायब भयो । आयु पनि तिम्रो छोटो भयो । अब म आएको छु, तिमीलाई अवश्य सतोप्रधान बनाउनेछु । पतित-पावन आउनुहोस् भनेर तिमीले नै बोलायौ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ— ५ हजार वर्षपछि जब संगमयुग आउँछ तब म आउँछु । अब तिमी आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर । जति याद गर्नेछौ त्यति कमी कमजोरीहरू निस्कदै जानेछन् । तिमी जब सतोप्रधान थियौ तब तिमीमा कुनै पनि कमी कमजोरी थिएन । तिमी आफूलाई देवी-देवता कहलाउँथ्यौ । अब ती कमी कमजोरीहरू कसरी निस्कन्छन् ? आत्मालाई नै अशान्ति हुन्छ । अब आफ्नो जाँच गर्नु छ हामी अशान्त किन बन्यौ ? जब हामी भाइ-भाइ थियौ तब हाम्रो धेरै प्रेम थियो । अब फेरि उहाँ बाबा आउनुभएको छ । भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा भाइ-भाइ सम्भ ।

एक अर्कासँग प्रेम राख । देह-अभिमानमा आउनाले एक-अर्काको कमी कमजोरी देख्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी उच्च पद प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ गर । तिमी जान्दछौ— हामीलाई बाबाले यस्तो वर्सा दिनुभएको थियो, हामीलाई भरिपूर्ण पार्नुभएको थियो । अब फेरि बाबा आउनुभएको छ भने हामी किन उहाँको मतमा चलेर पूरा वर्सा नलिने ? हामी नै देवता थियौं फेरि ८४ जन्म लियौं ।

तिमी मीठा प्यारा बच्चाहरू कति अडोल थियौ । कुनै मतभेद थिएन । कसैको निन्दा आदि गर्दैनथ्यौ । अहिले केही न केही कमी कमजोरी छ, त्यो सबै निकाल्नु छ । हामी सबै भाइ-भाइ हौं । एक बाबालाई नै याद गर्नु छ । हामी सतोप्रधान बनौं, यही धुन लागेको छ । फलाना यस्तो छ, यसले यस्तो गर्‍यो— यी सबै कुराहरूलाई भुल्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै छोड, आफूलाई आत्मा सम्भर । अब सतोप्रधान बन्नको लागि पुरुषार्थ गर । देह-अभिमानमा आउनाले नै अवगुण देखिन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भर बाबालाई याद गर । भाइ-भाइको रूपमा हेर्‍यो भने गुण नै गुण देखिनेछ । सबैलाई गुणवान् बनाउने कोशिश गर, कसैले उल्टो सुल्टो जे सुकै गरोस् । बुझिन्छ ऊ तमो वा रजोप्रधान छ भने उसको चाल यस्तो हुनेछ । सबैभन्दा धेरै गुण छ बाबामा । त्यसैले बाबासँग नै गुण ग्रहण गर, अरू सबै कुरालाई छोडिदेऊ । अवगुण छोडेर, गुण धारण गर । बाबा कति गुणवान् बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूलाई पनि म समान गुणवान् बन्नु छ । बाबा सुखदायी हुनुहुन्छ । हामी पनि सुखदायी बन्नु छ । हामीलाई सतोप्रधान बन्नु छ— बस्, यही धुन रहोस् । अरू कुनै कुरा न त सुन, न त ग्लानि गर । सबैमा कुनै न कुनै कमी कमजोरी छ । कमी कमजोरी पनि यस्तो छ जुन कसैले बुझ्न पनि सक्दैन । अरूले सम्भन्छन् यसमा कमी कमजोरी छ भनेर । उसले आफूलाई धेरै राम्रो सम्भन्छ । तर कहीं न कहीं उल्टो बोली निस्कहाल्छ । सतोप्रधान अवस्थामा यस्तो कुरा हुँदैन । यहाँ कमी कमजोरी छ तर नबुझ्नाको कारण आफूलाई मिया मिठू (समझदार) सम्झिएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मिया मिठू एक म नै हुँ, जो तिमी सबैलाई मिठू (मीठो) बनाउन आएको छु । सबै अवगुण आदि छोडिदेऊ । आफ्नो नाडी पनि हेर, मैले कति मीठा प्यारा रूहानी बाबालाई प्यारले याद गर्छु ? कति स्वयम् बुझेर अरूलाई पनि बुझाउँछु ? देह-अभिमानमा आयौ भने कुनै फाइदा छैन । मूल कुरा दुनियाँ तमोप्रधान छ— यो सम्झाउनु छ । जब सतोप्रधान थियौ तब देवताहरूको राज्य थियो । अब ८४ जन्म भोगेर तमोप्रधान बनेका छौ, अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । तमोप्रधान पनि भारतवर्षका नै बनेका छन् र सतोप्रधान पनि उनै बन्नेछन् । अरू कसैलाई सतोप्रधान भन्न सकिँदैन । सत्ययुगमा कुनै धर्म हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी अनेकौ पटक तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनेका हौ, अब फेरि बन । श्रीमतमा चलेर मलाई याद गर । यही चिन्तन (ओना) हुनुपर्छ । शिरमा पाप धेरै छ, बाबाले अहिले जगाउनुभएको छ । देवताहरूको अगाडि गएर भन्छन्— हामी विकारी छौ किनकि देवताहरूमा पवित्रताको आकर्षण हुन्छ यसैले उनीहरूको अगाडि गएर भन्छन् अनि घर गएर भुल्छन् । देवताहरूको अगाडि जाँदा आफैसँग घृणा आउँछ । घरमा गएपछि कुनै घृणा हुँदैन । ख्याल पनि गर्दैनन्, यिनीहरूलाई यस्तो बनाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? अब बाबा भन्नुहुन्छ— देवता बन्नु छ भने यो पढाइ अवश्य पढ । श्रीमतमा चल । सबैभन्दा पहिला बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई सतोप्रधान बनाउनु छ भने म एकलाई याद गर, कुनै परचिन्तन नगर । स्व-चिन्तन चिन्ता गर— हामीलाई यस्तो बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मवाला थियौ फेरि कहाँ गयौ ! यिनको नै ८४ जन्मको कहानी लेखिएको छ । अब हामीलाई यस्तो बन्नु छ । दैवीगुण धारण गर्नु छ । भाइ-भाइ सम्भर बाबालाई याद गर्नु छ । बाबासँग वर्सा लिनु छ । बुद्धिमा आउनुपर्छ— निन्दा-स्तुति त गरिरहन्छन् । वास्तवमा स्तुति (महिमा) त छँदै छैन, निन्दा मात्रै छ । जसको एकातर्फ स्तुति गर्छन्, अर्कातर्फ निन्दा पनि गर्छन् किनकि जानेकै छैनन्, एकातर्फ बाबाको महिमा गर्छन्, अर्कातर्फ सर्वव्यापी भनिदिन्छन् । ढुङ्गा-मुढामा परमात्मा भन्नाले बेमुख भएका छन् । विनाश काले विपरीत बेमुख बुद्धि विनशन्ती, विनाशकाले प्रीत सम्मुख बुद्धि विजयन्ती ।

जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर्ने कोशिश गर्नु छ । पहिला पनि याद गर्थ्यौ तर त्यो व्यभिचारी याद थियो । धेरैलाई याद गर्थ्यौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— अव्यभिचारी यादमा रहनु । केवल म एकलाई याद गर । भक्ति मार्गका थुप्रै चित्र छन्, जसलाई तिमीले याद गर्दै आयौ । अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । वहाँ भक्तिमार्ग नै

छैन जो याद गर्नु परोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- हामी सतोप्रधान कसरी बनौं भन्ने चिन्ता राख । ज्ञान मिल्यो- यो सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ, त्यो त सहज छ । ठीक छ, कसैले मुखले सम्झाउन सक्दैनन् भने पनि बुद्धिमा अवश्य आउँछ- हामी सतोप्रधानबाट तमोप्रधान कसरी बन्नौं, अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ अवश्य । यदि कोही बोल्न सक्दैन भने भनिनेछ उसको आफ्नो भाग्य । भावी पनि हो । बाबाले धेरै सहज उपाय बताउनुभएको छ- ब्याजमा सम्झाउन सहज छ, यो हो बेहदको बाबा । उहाँबाट नै स्वर्गको वर्सा मिल्छ । बाबा अवश्य स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यो त अवश्य उहाँले नै गर्नुहुन्छ । शिव जयन्ती भन्नु नै स्वर्गको जयन्ती हो । स्वर्गमा हुन्छन् देवी-देवता, उनीहरू फेरि कसरी बन्नेछन् ? उनीहरू यस पुरुषोत्तम संगमयुगको पढाइबाट बन्नेछन् । तिमी बच्चाहरूलाई पनि समझ मिलाएको छ, फेरि अरूलाई पनि यो समझ दिनु छ । तिम्रो हो सहज ज्ञान र सहज योग, सहज वर्सा । तर यहाँ कोही पाईपैसाको वर्सा लिनेहरू पनि छन् भने पद्मको वर्सा लिने पनि छन् । सारा आधार पढाइमा छ । यादको यात्राबाट अरू सबै कुरा भुलिदेऊ । फलाना यस्तो छ... यसमा समय खेर नफाल । गन्तव्य धेरै उच्च छ । सतोप्रधान बन्नमा नै मायाले विघ्न पार्छ । पढाइमा विघ्न पर्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई हेर मेरो कति स्नेह छ ? स्नेह यस्तो होस् कि बाबासँग टाँसिइरहोस् । सिकाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ । यिनको आत्माले सिकाउँदैन, यिनले पनि सिक्छन् । बाबा हजुरले हामीलाई कति समझदार बनाउनुहुन्छ । उच्चभन्दा उच्च त हजुर हुनुहुन्छ फेरि मनुष्य सृष्टिमा पनि हजुर हामीलाई कति उच्च बनाउनुहुन्छ । यसरी मनमा बाबाको महिमा गर्नुपर्छ । बाबा हजुर कति कमाल गर्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी फेरि आफ्नो राज्य लेऊ, मामेकम् याद गर, खुशीले । आफूसँग सोध्नु छ- हामीले बाबालाई कति याद गर्छौं ? भनिन्छ खुशी जस्तो खुराक छैन । बाबा मिलेकोमा पनि खुशी छ तर यति खुशी बच्चाहरूलाई मनमा रहँदैन । नत्रभने विवेकले भन्छ धेरै खुशी रहनुपर्छ । यस पढाइबाट हामी यस्तो राजा बन्नेवाला छौं । बेहदका बाबाका हामी सन्तान हौं । सुप्रिम बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । बाबा कति रहमदिल हुनुहुन्छ, कसरी बसेर तिमी बच्चाहरूलाई नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउनुहुन्छ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा धेरै नयाँ-नयाँ कुरा छन् जुन अरू कसैको बुद्धिमा छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) देही-अभिमानी अवस्था धारण गरेर सुखदायी बन्नु छ । कसैको पनि कमी कमजोरी देख्नु हुँदैन । आपसमा धेरै-धेरै प्यारले रहनु छ, मतभेदमा आउनु हुँदैन ।
- २) अरू सबै कुरालाई छोडेर एक बाबासँग गुण ग्रहण गर्नु छ । सतोप्रधान बन्ने चिन्ता राख्नु छ । कसैको कुरा न त सुन्नु छ, न ग्लानि गर्नु छ । मिया मिठ्ठू बन्नु हुँदैन ।

वरदान:- मैपनलाई “बाबा” मा समाहित गर्नेवाला निरन्तर योगी, सहजयोगी भव

जुन बच्चाहरूको बाबासँग हरेक श्वासमा प्यार छ, हरेक श्वासमा बाबा-बाबा छ उनीहरूलाई योगको मेहनत गर्नु पर्दैन । यादको प्रमाण हो- कहिल्यै मुखबाट “म” शब्द निस्कन सक्दैन । बाबा-बाबा नै निस्कनेछ । “मैपन” बाबामा समाहित होस् । बाबा मेरूदण्ड (ब्याकबोन) हुनुहुन्छ, बाबाले गराउनुभयो, बाबा सदा साथ हुनुहुन्छ, तिम्रै साथमा रहन्छु, खान्छु, घुम्छु, फिर्छु... यो प्रत्यक्ष रूपमा स्मृतिमा रहोस् तब भनिनेछ सहजयोगी ।

स्लोगन:- म-म गर्नु भनेको मायारूपी बिरालोलाई आह्वान गर्नु हो ।